

[Marianne Jølvad]

Regeringens plan for uddannelse og aktive-
ring er sat i gang. Lære- og praktikpladsaftaler-
ne er kommet på plads, og der er i år 3.000 nye
uddannelsespladser.

En hel del af disse beslutninger er udtryk for,
at vi har et alvorligt problem. Mange men-
nesker får ikke mulighed for en aktiv rolle i sam-
fundet, og vi kan og vil ikke længere acceptere,
at mange mennesker lukkes ude fra aktiv delta-
gelse i fællesskabet. Men det er ikke nok, at vi
herinde vedtager lovgivning for at ændre på
det. Der må også ske holdningsændringer først
og fremmest hos dem, der har deres på det tør-
re.

På uddannelsesområdet har der været usæd-
vanlig politisk bredde bl.a. bag reformerne for
hf og de erhvervsfaglige gymnasiale uddannel-
ser. Det er godt for uddannelsesinstitutionerne.

Aftalen om DSB, naturgas, regulering af
pensioner, dagpenge m.m. er langtrækkende og
vigtige resultater af et samarbejde, som mange
partier har bidraget til.

Hvis jeg skal opsummere, så er vi i Det Radi-
kale Venstre godt tilfredse. Skridt for skridt
kommer vi i den rigtige retning. Den stramme
økonomiske politik er fastholdt, og det er fak-
tisk en bedrift i sig selv. Det er ikke, fordi jeg
forventer, at nogen uden for regeringen skal be-
mærke den slags ting.

Vi har gnavet os ind på betalingsbalanceun-
derskuddet, og vi har udsigt til et overskud på
vare- og tjenestebalancen på ca. 35 mia. kr., og
det er faktisk temmelig mange penge. Det er 4
1/2 pct. af bruttonationalproduktet. Inflatio-
nen er rekordlav, lønomkostningerne er lave,
men vores økonomi er sårbar over for ændrin-
ger udefra. Statsunderskuddet er lige nu stort,
men det vigtigste er dog – og det er sjovt nok,
for det er slet ikke det, oppositionen lægger
mærke til, men det er det, jeg lægger mærke til –
at de offentlige udgifter holdes i rimelig ro, og
det er uomgængeligt nødvendigt.

Beskæftigelsen steg lidt i slutningen af 1989.
Den stagnerer nu, men alt tyder på, at den vil
stige fremover, og det er ikke godt nok. Det
kunne og burde gå bedre, men forudsætningen
er, at de partier, der føler et ansvar for dette
dybt menneskelige problem, vil medvirke til at
løse strukturproblemerne.

Vi har nu i Det Radikale Venstre de bedste
forhåbninger om, at det vil vise sig at være til-
fældet i løbet af efteråret. Med økonomimini-

sterens ord: Danskerne er et flittigt, dygtigt,
men forgældet folk, vil jeg sige, at det er min
helt klare overbevisning, at mange mennesker i
dette land er interesseret i, ja, faktisk ønsker at
bruge deres kræfter på at skabe nye initiativer,
større fleksibilitet, bedre ressourceanvendelse,
så vi i fællesskab kan komme ud af den gælds-
fælde, der blev grundlagt for mange år siden.

Der er større og større forståelse for behovet
for den stramme økonomiske politik, for forny-
elsen af velfærdssamfundet og for, at Danmark
skal yde en aktiv indsats i Europas udvikling.
Vi kan ikke bare styre, regulere og regere os ud
af problemerne. Kunsten er at få alle grupper i
samfundet til at arbejde med, og det må være
Folketingets opgave at give mulighederne for,
at nye og bedre løsninger af opgaverne kan gro
lokalt tæt på de involverede.

Denne folketingssamling vil af den radikale
gruppe blive husket som utrolig slidsom, men
også resultatrig. Meget gik ikke, som vi kunne
have ønsket, og der er stadig masser af arbejde
foran os, men vi tillader os alligevel – til trods
for al den sønderlemmende kritik, regeringen
må lytte til i dag – at glæde os over, at samar-
bejdsklimaet i det daglige mellem partierne er
godt, og vi noterer os, at en vis stædighed altså
kan bære frugt.

Der er nogen, der har haft den frimodighed
at karakterisere denne regering som en rege-
ring, der ikke kan andet end at blive siddende.
Tja, det kan man jo sige, hvis man føler, at man
skal sige et eller andet.

Nu er det vel egentlig ikke negativt i sig selv,
at en regering sidder valgperioden igennem.
Det giver i sig selv stabilitet, og det var måske
det, der manglede i 1970'erne. Men det er rig-
tigt, at mindretalsregeringer nødvendigvis er
begrænset af flertalsmulighederne. Sådan er ar-
bejdsbetingelserne, heri er intet nyt.

Det ændrer ikke ved den kendsgerning, at re-
geringen og Det Radikale Venstre har deres
mål med regeringsarbejdet. Det er i disse år, det
danske samfund skal fornys, samtidig med at
de afgørende strukturproblemer løses. Det er
også i disse år, vi skal forberede Danmark –
samfundsøkonomisk og udenrigspolitisk – på
det nye, brede europæiske samarbejde. I øvrigt
taler de positive resultater fra foråret jo for sig
selv.

Endelig følger det af denne negative karakte-
ristik – hvis jeg skal tillade mig at være bare en